

ಪೀಠ

ತಿಯೆಂಬ ಚುಂಬಕ ನಮ್ಮೆ ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿಗಳನ್ನು ಅ ಯ ಸಾಫ್ಟ್ ತ ದ ೧೦ ತೆ ಆಕ್ರಮಣಸುವುದು. ಹೀಗೆ ನೀಡುವ ಅದ್ವಿತೀಯ ಅನುಭೂತಿಯನ್ನು ಮನುಷ್ಯರು ಸದಾ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ.

ಬಹುಕೆರು ಪ್ರವರ್ಚನೆಯ ಲೇಕ್ಕಾಚಾರಗಳಿಗೆ ತಲೆಬಾಗಿ ಶ್ರೀತಿಯಿಂದ ದೂರ ಉಳಿದು, ಶ್ರೀತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಇನ್ನೂರದೋ ಜೊತೆ ಹೊಂದಾಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಜೆವನ ವೃಷಭಾರವನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಆದರೆ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಈ ರಮ್ಮೆ ಶ್ರೀತಿಗಾಗಿ ಏಡುಕುವುದು ವಾಸ್ತವ ಸಂಗತಿ. ಆಕಾಶಾತ್ಮ ಅವರು ಶ್ರೀತಿಯ ಅನುಭವದಿಂದ ವಂಚಿತರಾದರೂ ಸಿನಿಮಾ ದೃಶ್ಯಗಳಲ್ಲೋ, ಕಥೆ-ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಓದುವಾಗಲ್ಲೋ ಶ್ರೀತಿಯ ರಮ್ಮೆಯನ್ನು ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿ ಆವಾಹಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಖಪಡುವುದಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಮ್ಮೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ವಯಸ್ಸಿನ ಅಥವಾ ಇಹಲೋಕದ ಮಿತಿಗಳ ಯಾವ ಕಟ್ಟಳೆಗಳೂ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಸಮಾಧಾನಕರ ಸಂಗತಿ.

ಈ ರಮ್ಮೆ ಶ್ರೀತಿಯನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಪಣಿಕ ಲೇಕ್ಕಾಚಾರಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ ಸಂಗತಿ. ಇದು ಹೇಗೆ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತೀಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಮನುಷ್ಯ ಒಹಳ್ಳ ಪ್ರಯತ್ನಪಡ್ಣಿದ್ದಾನೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕೋನಗಳಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಶ್ರೀತಿಗೆ ವ್ಯಾದಕೆಯ

ಮತ್ತು ವೇಚಾನಿಕ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಜೆವನ ವಿಚಾನದ ಪ್ರಕಾರ, ಶ್ರೀತಿ ಎನ್ನುವುದು ಮನುಷ್ಯನ ಮೂಲಭಾತ ಅಂತರಿಕ ಪ್ರಚೋದನಗಳಾದ ಹಸಿವು, ನೀರದಿಕೆಗಳಷ್ಟೇ ಸಹಜ ಪ್ರವೃತ್ತಿ, ಹಾಗಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗೂ ರಮ್ಮೆ ಶ್ರೀತಿಯ ಆಸೆಯಿರುತ್ತದೆ.

ಹಲೆನ್ ಫಿವರ್ (Anthropologist) ರಮ್ಮೆ ಶ್ರೀತಿಯನ್ನು ಮೂರು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ - ಆಕರ್ಷಣ (Attraction), ಕಾಮ (lust) ಮತ್ತು ಅವಲಂಬನ (attachment). ಈ ಮೂರೂ ಹಂತಗಳು ಶ್ರೀತಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಲು ಜೀವನ್ನುವುದು ಹಲೆನ್ ವಿವರಕೆ.

ಆಕರ್ಷಣ ನಮ್ಮೆ ಗಮನವನ್ನು ಶ್ರೀತಿ ಪಾತ್ರರ ಕಡೆ ಸೇರಿಯಿತ್ತದೆ. ಕಾಮದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು

ಶ್ರೀತಿ ಇಲ್ಲದ ಮೇಲೆ
ಹೊವು ಅರಲೀತು ಹೇಗೆ?
ಮೋಡ ಕಟ್ಟಿತು ಹೇಗೆ?
ಹನಿಯೋಡು ಕೆಳಗಿಲೀದು
ನೆಲಕ್ಕೆ ಹಸಿರು ಮೂಡಿತು ಹೇಗೆ?

-ಚಿ. ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ

